

Szkoła Podstawowa nr 2

**im. Tadeusza Kościuszki
w Korniactowie Północnym**

1908-2008

Opracowanie:
Agnieszka Socha, Waldemar Ostrowski

Publikację wydano dzięki pomocy sołtysa Korniaktowa Płn.
Mieczysława Żaka

Skład i druk:
Techgraf Łańcut

Początki zorganizowanych form działalności oświatowej na ziemiach polskich są ściśle związane z Kościołem katolickim. Rozwijająca się organizacja kościelna potrzebowała ludzi posługujących się łąciną w mowie i piśmie w stopniu przynajmniej podstawowym. Przy kościołach zakładano zatem szkoły, zwane parafialnymi, w których kapłani uczyli młodzież czytania i pisania po łacinie oraz śpiewu kościelnego. W naszym regionie szkoły takie istniały już od pierwszej połowy XVII wieku. Z 1638 roku pochodzi informacja o szkole parafialnej w pobliskiej Żołyńi. W XVIII stuleciu szkoły kościelne funkcjonowały w Łańcucie, Kosinie, Grodzisku.

W końcu XVIII wieku Komisja Edukacji Narodowej obowiązek organizowania powszechnego szkolnictwa nałożyła na państwo. Rozbiory uniemożliwiły jednak przeprowadzenie szerszej zakrojonej reformy systemu szkół. Na ziemiach zaboru austriackiego oświata została objęta państwowym nadzorem w roku 1868. Od 1872 roku Sejm Krajowy dla Galicji wprowadził obowiązek szkolny i bezpłatność nauczania. Ustawa zobowiązywała władze lokalne do utworzenia szkoły elementarnej w każdej gminie.

W tym okresie powstały pierwsze szkoły na terenie dzisiejszej gminy Białobrzegi. Najstarszą metryką może się pochwalić szkoła w lewych Białobrzegach. Działała ona już w roku szkolnym 1873/1874. W roku następnym uczyło się w niej 119 dzieci, a nauczycielami byli p. Antoni Maślikiewicz, p. Cyprian Kopciński i p. Józef Michniewski. Od 1902 roku istnieje druga białobrzeska placówka w prawobrzeżnej części wsi. W Dębinie szkoła działała od roku szkolnego 1883/1884. Pierwszym nauczycielem był p. Józef Turek, od 1886 uczył tam p. Tomasz Lachwicki. W 1906 roku utworzono szkołę w południowej części Korniaktowa, w rok później w prawobrzeżnej części Bud Łańcuckich.

Z HISTORII SZKOŁY NR 2 W KORNIAKTOWIE

Początki szkolnictwa w Korniaktowie tak opisuje kronika szkolna: „W gminie tutejszej, początkowo nie było zupełnie szkoły – uczyli się jedni od drugich po domach, dopiero roku 1906 została otworzoną szkoła po prawym brzegu Wisłoka. Do szkoły tej uczęszczały dzieci z całej wsi, położonej po obydwu brzegach rzeki, ale z nastaniem wiosny lub z innych powodów, Wisłok mając za niskie brzegi, występując z tychże, rozlewa szeroko po polach, stając się niemożliwym do przebycia, więc mieszkańcy lewego brzegu starali się o otwarcie osobnej szkoły po swej stronie. Za zezwoleniem c.k. Rady szkolnej kraj[owej], w wynajętym budynku, otworzono szkołę roku 1908.”

Naukę w nowo otwartej placówce rozpoczęło 78 uczniów w trzech klasach. Do I uczęszczało 13 chłopców i 14 dziewcząt, do II 15 chłopców i 5 dziewcząt a do III 16 chłopców i 14 dziewcząt. Sala lekcyjna oraz mieszkanie nauczyciela znajdowały się w pomieszczeniach wynajętych u gospodarza Marcina Marka. Pierwszą nauczycielką była p. Jadwiga Sadowska. Po półroczu zastąpiła ją p. Józefa Litwińska, która w korniaktowskiej szkole uczyła dwa i pół roku. Religii uczył ksiądz Swoczeń z Kosiny.

Szkola ludowa *I* Klasowa *mixowana* w *Harniaktowie II*
 L. kalendarza gubieskiego *24* Styczeń *I* Rok nauki *I*

ZAWIADOMIENIE SZKOLNE.

Imię i nazwisko ucznia (uczniog): *Spate Piotr*
 urodzony w dniu *12 czerwca* *1902* w *Duszek Górnich*
 w *Sadze*, religii *niepisarzy* obrządku *—*

Rok szkolny <i>I</i>	<i>I</i> półroczu:	<i>II</i> półroczu:
Obecność:	<i>charakter</i>	<i>charakter</i>
Pilność:	<i>dobry</i>	<i>dobry</i>
— w nauce religii:	<i>—</i>	<i>—</i>
— w czytaniu:	<i>dostateczny</i>	<i>dobry</i>
— w pisaniu:	<i>nieodstający</i>	<i>dostateczny</i>
— w języku polskim:	<i>nieodstający</i>	<i>dostateczny</i>
— w języku ruskim:	<i>—</i>	<i>—</i>
— w języku niemieckim:	<i>—</i>	<i>—</i>
— w wiadomościach o polskim i historii oświaty:	<i>nieodstający</i>	<i>nieodstający</i>
— w wiadomościach z dziejów i przyrody:	<i>—</i>	<i>—</i>
— w rysunkach:	<i>—</i>	<i>—</i>
— w śpiewie:	<i>dostateczny</i>	<i>dostateczny</i>
— w robotach ręcznych:	<i>—</i>	<i>—</i>
— w gimnastyce:	<i>—</i>	<i>—</i>
—	<i>—</i>	<i>—</i>
Wzrost ogólny:	<i>nieodstający</i>	<i>nieodstający</i>
Przyrost umiarkowany:	<i>niejednostajny</i>	<i>niejednostajny</i>
Liczba opuszczonych godzin szkolnych:	<i>nieprawiędliwych</i>	<i>nieprawiędliwych</i>
—	<i>nieprawiędliwych</i>	<i>nieprawiędliwych</i>
—	<i>—</i>	<i>—</i>
Uwagi nauczyciela: —	<i>—</i>	<i>—</i>
Podpis ojca, matki lub opiekuna:	<i>Dawid Spate</i>	<i>—</i>

w *Harniaktowie II* dnia *30 stycznia* *1909*

Nauczyciel *Kł. Litwiniak* Nauczyciel religii: *—* Nauczyciel *Kł. Litwiniak*

Świadectwo szkolne z 1909 roku.

W szkole oceniano: obyczaje, pilność, postęp w poszczególnych przedmiotach naukowych, postęp ogólny i porządek zewnętrzny. Przedmiotami obowiązkowymi były: religia, czytanie, pisanie, język polski, rachunki z nauką o formach geometrycznych, wiadomości z dziejów i przyrody, rysunki, śpiew, roboty ręczne i gimnastyka. Obowiązywała czterostopniowa skala ocen. Postęp w nauce oceniano jako: bardzo dobry, dobry, dostateczny lub niedostateczny; obyczaje mogły być: chwalebne, dobre, dość dobre, naganne, a pilność: wytrwała, dobra, dość dobra, mała.

Orzeczeniem c.k. Rady Szkolnej Krajowej z 17 kwietnia 1909 roku szkoła otrzymała imię Tadeusza Kościuszki. Dokument określał też wysokość uposażenia nauczyciela oraz przewidywał 20 koron rocznie na wydatki „ (...) na kredę, gąbkę, atrament itp. potrzeby szkolne.”

Od początku swego istnienia szkoła borykała się z problemami. Przez długi czas nie dysponowała własnym budynkiem. Wynajęta klasa miała wymiary 4,94 metra na 3,58 metra. Z tej powierzchni piec zajmował jeszcze 1,75 x 0,73 metra. W rezultacie w sali mieściło się „(...) 2 ławki długości 2,29 m i 4 ławki długości 2,98 m. Zapisanych dzieci szkolnych jest 72, uczęszczających 67. nauka odbywa się w dwóch oddziałach: I i II (20 ucz.) po południu, III i IV (47 ucz.) rano. Klasa ma miejsca dla 34 dzieci, a musi pomieścić 47. Na jedno dziecko przypada 29 cm ławki !...” W roku szkolnym 1924/1925 nauka przez pewien czas nie odbywała się ponieważ Rada Szkolna nie zapłaciła dwuletniego

L. 262

C. k. Szkoła szkolna stryżowska.-

C. 302/10.-

Stryżów, dnia 30. kwietnia 1909.-

Organizacja szkoły:

o o
Komitetu szkoły II

Kornikowski.

Orzeczeniem z dnia 17/4.1909. nr L. 20427. postanowiono c. k. Szkoła szkolna krajowa oprócz dotychczas na podstawie orzeczenia organizacyjnego z dnia 24. stycznia 1906. L. 745. I. kl. szkoły ludowej im. Adama Mickiewicza po ~~nowej~~ stronie wiatka od dnia 1. września 1909. I. kl. szkoły ludowej imienia Tadeusza Kościuszki.-

Wydatki na rzeczowe potrzeby tej ^{nowej} szkoły będą pokrywane według postanowień ustępu II. orzeczenia organizacyjnego z dnia 16. stycznia 1906. L. 745.- Kancelarzem tej ^{nowej} szkoły pod względem placu i innych korzyści szkolnych będzie politerany nr II. Alony plac w myśl art. II. ustawy z dnia 20. maja 1907. Nr. 4. z. 19. Wydatek na pokrycie naukowych potrzeb, o ile nie znajdą pokrycia w dochodach wymienionych w ustępie III. powyższego orzeczenia reorganizacyjnego, będzie pokrywany z funduszu szkolnego krajowego.- Przychody szkolnych dotarowań będą dla tej ^{nowej} szkoły c. k. Szkoła szkolna krajowa z funduszu szkolnego krajowego, a kilkorożo nadto wypłacać się ma na ~~zrobę~~ ^{zrobę} ~~zrobę~~ ^{zrobę} papier, strasent II. p. potrzeby szkolne i urządzać konto dozwolonego /200./z. rocznika.- Postanowienia niniejszego orzeczenia obowiązują od dnia 1. września 1909./dotąd./.-

O czem świadomym.-

Przewodniczący c. k. Starosta:

Łowman

Informacja o organizacji szkoły i nadaniu imienia z 1909 roku.

czynszu za wynajmowane pomieszczenia. Szkoła nie miała też ani kawałka ogrodu.

Starania o budowę nowej szkoły trwały długo. W piśmie z 10 kwietnia 1922 roku skierowanym „Do Wysokiego Kuratorium szkolnego we Lwowie” mieszkańcy wsi pisali: „W gminie Korniaktowie istnieje od lat 20 zorganizowana szkoła ludowa imieniem Tadeusza Kościuszki. Szkoła ta do dziś dnia nie ma własnego budynku i mieści się w najętym domu i nie nadającym się absolutnie do tego celu i już przed wojną światową była budowa szkoły postanowioną. (...) Wojna atoli przerwała całą transakcję. Obecnie zachodzi koniecznie potrzeba natychmiastowego załatwienia tej sprawy, gdyż dalsze przebywanie w obecnym budynku szkolnym jest ruiną zdrowia dzieci szkolnych i nauczyciela.”

Budowę specjalnego domu gminnego ukończono jednak dopiero w 1928 roku. Za wydzierżawienie prawa polowań na swoich gruntach, gmina otrzymała od ordynacji księcia Lubomirskiego z Przeworska materiał budowlany. Prace budowlane wykonali sami mieszkańcy. W przeznaczonym na szkołę budynku znalazła się sala lekcyjna o wymiarach 7,5 metra na 5,35 metra, szatnia oraz mieszkanie nauczyciela składające się z sieni, pokoju i kuchni. Przy szkole nie było budynków gospodarczych. Znajdowała się tylko nieogrodzona parcela o powierzchni około 2500 m² przeznaczona na ogród szkolny oraz 11.200m² pola dla użytku nauczyciela. Do szkoły w roku szkolnym 1929/1930 chodziło 98 uczniów, uczył jeden nauczyciel. Budynek szkolny nie był należycie zabezpieczony przed zimą, brak ogrodzenia sprawiał,

że „(...) bydló spaceruje dookoła budynku a nawet zagląda przez otwarte okna do sali.”

Od 1924 roku przy szkole działała spółdzielnia szkolna prowadząca sklepik, a od 1930 także biblioteka. Podczas wakacji w 1931 roku szkoła otrzymała ogrodzenie oraz ogród szkolny. Jego zagospodarowaniem zajmowali się sami uczniowie i kierujący szkołą od marca 1930 roku p. Antoni Kukułka. Kiedy we wrześniu 1934 roku zastąpiła go p. Zofia Wojtanowiczówna ogród ten uprawiała „(...) sama działwa, sadząc i siejąc kwiaty i warzywa, przez co nabierają zamięłowania do piękna oraz poznają warzywa tak mało na wsi znane, a które mają tyle witamin potrzebnych dla zdrowia. Już w niektórych domach można spotkać potrawy z warzyw, których uprawę poznały ich dzieci w szkole.”

Nowy budynek nie wystarczył na długo. Rosnąca liczba dzieci sprawiła, że szybko i on stał się za ciasny. Już w 1936 roku władze gminy Kosina, do której w ramach reformy administracyjnej został włączony Korniaktów, nosiły się z zamiarem budowy nowej szkoły. Znow jednak plany pokrzyżowała wojna.

Okupacyjną rzeczywistość opisuje w kronice szkolnej p. Zofia Wojtanowiczówna: „Przyszedł cały ogrom zakazów i nakazów (...) wprowadzono język niemiecki jako obowiązkowy; po roku jednak odwołano ten nakaz. Natomiast usunięto przedmioty: historia, geografia, przyroda, ba nawet gimnastyka. Nawet do śpiewu wyznaczono kilkanaście piosenek, których wolno było używać. Zakazano używania wszelkich podręczników z 1939 r. (...) pomocy naukowych, a więc obrazów, map, książek z biblioteki.

Wszystkie te zakazane rzeczy nauczycielka Zofia Wojtanowicz ukryła i przechowała.”

Nauczycielka uczestniczyła także w tajnym nauczaniu. W Korniaktowie zorganizowano dwa komplety w zakresie 7 klas szkoły podstawowej. Po ukończeniu takiego kursu uczniowie zdawali tajny egzamin na wyspie na stawach w Korniaktowie. Oprócz tajnych kompletów, w szkole podczas oficjalnych lekcji prowadzona była nauka historii, geografii i przyrody.

Początek roku szkolnego 1944/1945 przyniósł nie tylko zakończenie niemieckiej okupacji. Liczba uczniów wzrosła do 120, do szkoły przydzielono drugą nauczycielkę p. Marię Dubiel. Szkołę przeorganizowano, utworzono piątą klasę z programem 7 – klasowej szkoły powszechnej, wynajęto także drugą salę lekcyjną w prywatnym domu u p. Anieli Stafiej. Kierowniczką szkoły napisała w kronice: „Nauka w tym roku była bardzo trudna wskutek nie tylko braku podręczników ale także i zeszytów. (...) Nauka pisania odbywała się dosłownie na niczym. Wycinki z gazet, stare książki, zeszyty, w których wymazywano pismo niezliczoną ilość razy, były pomocami do nauki pisania. Zeszyt nowy był unikatem.”

Ważnym wydarzeniem w ówczesnym życiu szkoły była uroczystość zorganizowana w październiku 1944 roku, poświęcona pamięci powstańców warszawskich. W miejscowym kościele odbyła się msza żałobna. Centralne miejsce zajmowała symboliczna trumna z żołnierską czapką, przybrana w biel i czerwień flag i kwiatów. Przed trumną ustawiono wizerunek białego orła.

Rok 1970. Pani Janina Marek z uczniami

Po zakończeniu nabożeństwa na cmentarzu złożono wieńce pod krzyżem i odśpiewano hymn „Boże coś Polskę”. Następnie uczestniczący w uroczystości przeszli do szkoły, gdzie odbyła się ceremonia powrotu godła do sali szkolnej.

Od września 1945 roku w szkole utworzono klasę szóstą z programem dla szkół siedmioklasowych, jednak już w roku następnym klasa VI została przeniesiona do szkoły w Budach Łańcuckich. Powodem takiej decyzji władz oświatowych były brak miejsca i zły stan budynku szkolnego. Starania nowego kierownika szkoły p. Józefa Marka zakończyły się uchwaleniem w październiku 1946 roku przez zebranie gromadzkie budowy nowej szkoły. Na razie jednak uczono w starym obiekcie. W roku szkolnym

Rok 1970. Grono pedagogiczne i uczniowie

1947/1948 kierownik Marek pisał: „Nauka odbywa się w trudnych warunkach, nauka w skróconym wymiarze godzin, łączona i brak zwłaszcza w klasach wyższych podręczników (...). Nauka częściowo odbywa się w budynku własnym, a częściowo w prymitywnie urządzonej lokalu spółdzielni.”

W lutym 1956 roku powołano Komitet Budowy Szkoły, w maju roku następnego rozpoczęto wykopy pod fundamenty a w lipcu prace murarskie. Nowy budynek o pięciu salach lekcyjnych oddano do użytku 14 września 1958 roku, chociaż wschodnia część czyli mieszkanie nauczyciela nie było wykończona. Po kilku modernizacjach obiekt ten jest używany do dzisiaj.

Od 1 września 1967 roku „(...) po raz pierwszy uczy się w tujszej szkole ósma klasa. (...) Uczą się klasy druga i pierwsza oddzielnie, trzecia z czwartą łącznie, piąta z szóstą łącznie a siódma i ósma oddzielnie. Dzieci w szkole jest 107.”

W sierpniu 1971 roku na emeryturę przeszedł kierownik szkoły p. Józef Marek, nowym kierownikiem został p. Jan Dyrda. Z początkiem roku szkolnego 1975/1976 szkoła w Korniaktowie stała się punktem filialnym Szkoły Podstawowej Nr 1 w Budach Łańcuckich z klasami I - IV. Od roku 1984 stopniowo przywracano szkole pełny stopień organizacyjny, od roku szkolnego 1986/1987 była ona znowu ośmioklasową szkołą podstawową.

Rok 1987. Grono pedagogiczne

KORNIAKTOWSKA SZKOŁA DZISIAJ

Od 1 września 1999 roku szkoła w Korniaktowie jest sześcioklasową publiczną szkołą podstawową. Organizuje i prowadzi kształcenie dzieci na pierwszym i drugim etapie edukacyjnym w klasach I – VI. Uczniowie po jej ukończeniu kontynuują naukę w publicznym gimnazjum w Biało-brzegach. Od września 1999 roku w szkole zorganizowany jest również oddział przedszkolny jako klasa „0”.

Od marca 2004 roku dyrektorem szkoły jest p. Helena Kania. Kieruje 12 – osobowym zespołem nauczycieli. Tworzy go 5 osób zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin, 1 osoba uzupełniająca etat w innej szkole oraz 6 kolejnych, dla których szkoła w Korniaktowie jest miejscem uzupełniania etatu. Wśród zatrudnionych przeważają kobiety, w placówce pracuje tylko 3 mężczyźni. Zespół nauczycielski składa się z osób dobrze przygotowanych do realizacji zadań pedagogicznych. Wszyscy nauczyciele są po studiach wyższych, uczący na drugim etapie edukacyjnym mają po kilka specjalności. W zdecydowanej większości są to ludzie młodzi, kreatywni, aktywnie uczestniczący w życiu szkoły i środowiska, systematycznie podnoszących swoje kwalifikacje.

Do realizacji zadań edukacyjnych szkoła dysponuje budynkiem oddanym do użytku w 1958 roku. Jest to obiekt murowany, parterowy o wymiarach 11 x 26 metrów. Wewnątrz znajduje się 5 sal dydaktycznych. Mają one wymiary od 4,9 na 3,3 m do 7,45 m na 5 m. Największa oprócz funkcji zwykłej klasy jest również pracownią komputerową. W niej także umieszczone są regały z księgozbiorem.

Korytarz o wymiarach 15 x 5 metrów pełni funkcje rekreacyjne oraz edukacyjne. Jest on wykorzystywany jako sala gimnastyczna w okresie zimowym bądź przy niesprzyjającej pogodzie. Tutaj odbywają się również szkolne imprezy i uroczystości.

Od swego powstania budynek był trzykrotnie remontowany. W roku 1988 został wyposażony w instalację wodociagową i gazową a piece kaflowe zastąpiono systemem centralnego ogrzewania. Wykonano wtedy również wewnętrzne sanitarium. W 2000 roku kotłownię węglową zastąpiono gazową, w całym budynku wymieniono instalację elektryczną i stolarkę zewnętrzną a w miejsce starej podłogi na korytarzu został położony parkiet. Ostatni remont przeprowadzony podczas wakacji 2008 roku nie tylko podniósł estetykę obiektu. W znaczący sposób przyczynił się też do poprawienia jego funkcjonalności.

W szkole nie ma pracowni przedmiotowych, poszczególne sale związane są z określonymi klasami. Wyposażenie w sprzęt i pomoce dydaktyczne jest wystarczające do realizacji statutowych zadań w zakresie kształcenia. Szkolna biblioteka znajduje się w jednej z sal lekcyjnych. Jej księgozbiór liczy około tysiąca pozycji. W ostatnich

latach został wzbogacony o wiele lektur oraz wydawnictw encyklopedycznych i słownikowych.

W czerwcu 2008 roku szkoła otrzymała nową pracownię komputerową. Jest ona wyposażona w serwer, dziesięć samodzielnych stanowisk dla uczniów, skaner, laptop, rzutnik multimedialny i laserową drukarkę.

Do placówki uczęszcza około 70 uczniów. W kolejnych latach liczba ta ulega niewielkim wahaniom. Większość to dzieci z własnego obwodu szkolnego, z sąsiednich obwodów zapisani są nieliczni. Zazwyczaj ich liczba nie przekracza 4 – 5 %. Uczniowie nie sprawiają większych problemów wychowawczych, nie notuje się w szkole przypadków patologii czy demoralizacji, nie obserwuje się też zwiększonego poziomu agresji.

Od początku reformy systemu oświatowego we wrześniu 1999 roku szkoła pracuje w systemie klas łączonych. Zakres tego łączenia zmienia się, w kolejnych latach obejmuje różne klasy i różne przedmioty. Zmienia się także wymiar godzinowy łączeń.

Zwykle obejmują one do 1/3 tygodniowego wymiaru godzin na takich przedmiotach jak język polski, matematyka czy przyroda oraz wspólne zajęcia z muzyki, plastyki i wychowania fizycznego.

Szkoła może pochwalić się znaczącymi osiągnięciami. Przede wszystkim są to dobre wyniki pracy dydaktycznej. Wysoka średnia uzyskiwana na sprawdzianach klasy szóstej od kilku lat plasuje szkołę na czołowych miejscach w gminie i powiecie. Również w licznych konkursach i zawodach sportowych uczniowie zajmują wysokie lokaty. Placówka proponuje uczniom również bogatą i urozmaiconą

ofertę zajęć pozalekcyjnych. Składają się na nią zajęcia korekcyjne i wyrównawcze, koła przedmiotowe, kółka zainteresowań. Szczególną popularnością cieszą się zajęcia z origami, przeszłości regionu i Szkolnego Koła Przyjaciół Ptaków. Udział w tych zajęciach pozwala młodzieży nie tylko poznanie własnego otoczenia, ale także jest okazją do uczestniczenia w ogólnopolskich i międzynarodowych akcjach. Placówka aktywnie uczestniczy też w życiu społeczności lokalnej.

Od września 2007 roku szkole przywrócono imię Tadeusza Kościuszki.
Portret Patrona namalowany przez Macieja Porębnego.

Dawniej też noszono mundurki...

KIEROWNICY I DYREKTORZY SZKOŁY

Dymitr UHRYN	– 01.09.1922 – 30.01.1924
Michał WACHNIUK	– 20.05.1924 – 01.03.1930
Antoni KUKUŁKA	– 17.03.1930 – 01.08.1934
Zofia WOJTANOWICZ (DARZYCKA)	– 01.09.1934 – 31.08.1946
Józef MAREK	– 01.09.1946 – 31.08.1971
Jan DYRDA	– 01.09.1971 – 31.03.1974 i 01.09.1984 – 31.08.1997
Zofia DYRDA	– 01.04.1974 – 30.08.1984
Waldemar OSTROWSKI	– 01.09.1997 – 31.08.2003
Elżbieta KUREK	– 01.09.2003 – 28.02.2004
Helena KANIA	– 01.03.2004 – do chwili obecnej

NAUCZYCIELE SZKOŁY

BARAN Elżbieta – 01.09.1958 – 01.10.1958

BARTNIK (KUREK) Elżbieta – 01.09.1985 – do chwili obecnej

BECHTA Bronisława – 01.09.1957 – 24.08.1959

BUCZYŃSKA (MUSZ) Maria – 01.09.1971 – 31.08.1975

CEBULA Jadwiga – 01.09.1981 – 31.08.2006

CEBULA Kazimierz – 01.09.1985 – 31.08.2005

CEBULAK Maria – 01.09.1960 – 31.08.1965

CIASTKOWSKA (FUGAS) Zofia – 01.09.1965 – 31.08.1966

CHUDZIK Marta – 01.09.2007 – do chwili obecnej

CZAJA Felicja – 15.03.1946 – 06.1946

DREWNIAK Ewa – 01.09.1989 – 31.08.1991

DROBIANKA Petronela – 01.09.1916 – 31.08.1920

DYRDA Jan – 01.09.1971 – 01.04.1974 i 30.08.1984 – 02. 1999

DYRDA Rafał – 01.09.2006 – do chwili obecnej

DYRDA Zofia – 01.09.1971 – 31.08.2001

DUBIEL Maria – 01.09.1944 – 01.09.1946

DZIERŻANOWSKA Zofia – 01.09.1968 – 31.08.1971
i 01.09.1990 – 31.08.1994

FORYT Stefania – 01.09.1959 – 14.09.1959

GAMRACY Dorota – 01.09.2003 – 31.08.2004
i 01.09.2006 – do chwili obecnej

GOLENIA Elżbieta – 01.09.2006 – do chwili obecnej

GONDEK Andrzej – 01.09.1983 – 31.08.1991

GURAKÓWNA Anna – 01.09.1912 – 31.08.1913

JANIK Wiesława – 01.09.1963 – 31.08.1965

KIEŁB Emilia – 15. 09. 1945 – 15.12.1945
KLICZÓWNA Kazimiera – 01.09. 1913 – 31.08.1914
KLUZ (GRAD) Danuta – 01.09.1976 – 31.08.1977
KOCHALSKA Stefania – 31.01.1924 – 14.05.1924
KOŁCZ Jarosław – 01.09.2004 – 31.08.2006
KONIECZNY Mariusz – 01.09.2004 – 31.08.2006
KRUK (BIENIASZ) Helena – 01.09.1964 – 31.08.1966
KRZESZOWSKA-PAŃTAK Anna – 01.09.1999 – 31.08 2004
KUKUŁKA Antoni – 17.03.1930 – 01.08.1934
KUŹNIAR Edward – 01.10.1958 – 05.11.1958
KUŹNIAR Maria – 01.09.1966 – 31.08.1967
LITWIŃSKA Józefa – 31.01.1909 – 31.08 1911
MAC Maria – 05.12.1970 – 31.08.1971
MACH (KANIA) Helena – 01.09.1988 – do chwili obecnej
MACH (PALUCH) Władysława – 01.09.1958 – 31.08.1965
MAGRYŚ Stefania – 01.09.1968 – 05.12.1970
MARCINIEC Józef – 01.09.1914 – 31.08.1916 i 29.09 1920 – 31.08.1922
MAREK Janina – 01.09.1946 – 31.08.1971
MAREK Józef – 01.09.1946 – 31.08.1971
MIARA Elżbieta – 01.09.1995 – do chwili obecnej
NYKIEL Teresa – 01.09.1988 – 31.08.1993
OSTROWSKI Waldemar – 01.09.1984 – 31.08.1989
i 01.09.1996 – do chwili obecnej
PERLAK Edward – 01.09.1911 – 31.08.1912
PRZESZŁOWSKA Irena – 01.09.1999 – 31.08.2007
PUCHAŁA (HARPULA) Jadwiga – 01.09.1959 – 30.08.1960
PUCZKOWSKA Maria – 01.09.1970 – 31.08.1971

RĄCZKA Władysław – 01.09.1986 – 31.08.2001
REJMAN Maria – 01.09.1991 – 31.08.1992
RZEPKA Zofia – 01.09.1980 – 31.08.1981
SADOWSKA Jadwiga – 01.09.1908 – 31.01.1909
SOCHA Agnieszka – 01.09.2005 – do chwili obecnej
SOCHACKA Zdzisława – 01.09.1967 – 31.08.1973
SURMACZ Maria – 01.09.1976 – 31.08.1980
SUROWIAK Emilia – 01.09.1966 – 31.08.1968
SZCZEPAŃSKA Agata – 01.09.2008 – do chwili obecnej
SZCZEPAŃSKA Katarzyna – 01.09.2006 – do chwili obecnej
ŚWIĘTONIOWSKA Zofia – 01.09.1967 – 31.08.1969
ŚWIZDOR Eugenia – 01.09.1971 – 31.08.1975 i 01.09.1983 – 31.08.2001
ŚWIZDOR (CEBULAK) Renata – 01.09.1994 – 31.08.2001
TKACZ Barbara – 01.02.1946 – 15.03.1946
UHRYN Dymitr – 01.09.1922 – 30.01.1924
WACHNIUK Michał – 20.05.1924 – 01.03.1930
WAL (KRUK) Teresa – 01.09.1982 – 31.08.1983 i 01.09.1984 – 31.08.1985
WIERZBIŃSKA (WACNIK) Bernarda – 01.09.1989 – do chwili obecnej
WOJTANOWICZÓWNA (DARZYCKA) Zofia
– 01.09.1934 – 31.08.1946
ZAJĄC Elżbieta – 01.09.1972 – 31.08.1973
ZARZYCKI Wiesław – 01.09.2004 – 31.08.2006
ZBOROWSKA Zofia – 07.09.1962 – 31.08.1963

NAUCZYCIELE RELIGII

Ks. SWOCZEŃ z Kosiny	1908 – 1913
Ks. Julian KRZYŻANOWSKI z Kosiny	1913 – 1916
Ks. Stanisław PEKALA z Kosiny	1917 – 1921
Ks. Michał BEDNARSKI	1921 – 1934
Ks. Wojciech CHORZĘPA	1934 – 1938
Ks. Tadeusz SZMYD	1938 – 1973
Ks. Eugeniusz FIL	1954 – 1957
Ks. Edward POCAŁUŃ	1957 – 1959
Ks. Edward BANAS	1959 – 1960

W latach 1960 – 1990 nauka religii odbywała się w kościele i punktach katechetycznych. Prowadzili ją:

Ks. Jan WILUSZ	1960 – 1961
Ks. Józef SOKOŁOWSKI	1961 – 1964
Ks. Bronisław DOMINO	1964 – 1967
Ks. Eugeniusz WORSZA	1967 – 1971
Ks. Henryk MARKOWSKI	1971 – 1973
Ks. Władysław SZULAR	1973 – 1990
Ks. Józef MARKOWICZ	1978 – 1979
Ks. Krzysztof RZEPKA	1988 – 1990
P. Zofia DZIERŻANOWSKA	1980 – 1990

Po powrocie nauki religii do szkoły uczyli:

Ks. Władysław SZULAR	1990 – 1999
Ks. Krzysztof RZEPKA	1990 – 1994
Ks. Krzysztof MASŁYK	1994 – 1996
Ks. Krzysztof PIETRASZ	1996 – 1998
Ks. Tomasz LATOSZEK	1998 – 2000
Ks. Stanisław BĄK	2000 – 2002
Ks. Adam CHRZAŚCZ	2002 – 2004
Ks. Tomasz SMOTER	2004 – do chwili obecnej
P. Zofia DZIERŻANOWSKA	1990 – 1995
P. Elżbieta MIARA	1995 – do chwili obecnej

GRONO OBECNE

Marta CHUDZIK – wychowanie przedszkolne

Rafał DYRDA – technika

Dorota GAMRACY - wychowanie fizyczne

Elżbieta GOLENIA – kształcenie zintegrowane

Helena KANIA – język polski

Elżbieta KUREK – kształcenie zintegrowane

Elżbieta MIARA – religia

Waldemar OSTROWSKI – historia, przyroda

ks. Tomasz SMOTER – religia

Agnieszka SOCHA – matematyka, informatyka

Agata SZCZEPAŃSKA – kształcenie zintegrowane

Katarzyna SZCZEPAŃSKA – język angielski

Bernarda WACNIK – biblioteka, muzyka, plastyka

Ksiądz proboszcz uśmiechem żegna klasę VIII, 1998 rok.

Wystawa prac plastycznych „Bociani świat”, 2005 rok.

„Romeo i Julia” w interpretacji szkolnego teatru.

Spotkanie z myśliwym, 2006 rok.

Złot szkół kościuszkowskich z gminy Białobrzegi

